

## Nr 576.

Av herr **Lindman**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 245, angående pension åt vissa i statens tjänst anställda personer, att utgå från anslag under elfte huvudtiteln.

Kungl. Maj:t har i punkt 16 av propositionen nr 245 föreslagit riksdagen medgiva, att f. d. underståthållaren Vilhelm Adolf Tamm må från och med den 1 juni 1934 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 4,008 kronor.

Av propositionen framgår, att Kungl. Maj:t i likhet med de myndigheter — överståthållarämbetet och statskontoret —, som uttalat sig i ärendet, funnit sig böra på grund av föreliggande omständigheter tillstyrka, att pension utverkas åt Tamm, då han inom kort uppnår pensionsåldern, 67 år. Den ståndpunkt, som Kungl. Maj:t sålunda intagit i denna pensionsfråga, måste anses överensstämma med rättvisa och billighet.

Såsom i propositionen framhållits, föranleddes Tamms avgång från underståthållartjänsten av vissa försummelser, som han gjort sig skyldig till vid utförandet av uppdrag vid sidan av statstjänsten. Genom att taga avsked från den förtroendesyssla, som han bestritt utan anmärkning, berövades Tamm, som även tidigare under en lång följd av år gjort sig väl meriterad i det allmännas tjänst, icke blott sin inkomst av lön utan även sin pensionsrätt. Med hänsyn till att den bestraffning, som ådömts Tamm, icke skulle, därest han innehaft s. k. fullmaktstjänst, kunnat föranleda hans avskedande och förlust av pensionsrätten, måste det emellertid anses vara obilligt, om pensionen fastställes till ett så lågt belopp, som Kungl. Maj:t föreslagit. Det är visserligen sant, att några objektiva grunder för beräkning av pensionsbeloppet i förevarande fall icke förefinnas. Från olika utgångspunkter har emellertid överståthållarämbetet konstruerat fyra olika pensionsbelopp å respektive 6,540 kronor, 5,244 kronor samt 7,332 kronor och 6,732 kronor. Statskontoret har vidare, under åberopande av att riksdagen tidigare i ett liknande fall tillerkänt en befattningshavare, som ävenledes på grund av avgång ur tjänst före uppnådd pensionsålder förlorat sin pensionsrätt, en pension å 6,012 kronor, tillstyrkt en pension åt Tamm av 6,000 kronor. Sistnämnda pension underdeltiger medeltalet av de belopp, till vilka överståthållarämbetet kommit. Särskilt med hänsyn till att pensionsunderlaget för underståthållaren utgör, inklusive pensionsförhöjning, 7,332 kronor, förefaller den av Kungl. Maj:t utan särskild motivering vidtagna reduceringen av de utav myndigheterna ifrågasatta pensionsbeloppen vara ganska godtycklig. Då en så kraftig avkortning av pensionen, som Kungl. Maj:t föreslagit, icke torde kunna anses skälig, och då det här är fråga om ett fall av alldeles säregen beskaffenhet, bör, synes det, riksdagen utan risk för konsekvenser kunna bestämma pensionen till Tamm till det av statskontoret föreslagna beloppet 6,000 kronor.

Åberopande det anförda hemställes,

att riksdagen må medgiva, att f. d. underståthållaren Vilhelm Adolf Tamm må från och med den 1 juni 1934 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 6,000 kronor.

Stockholm den 19 mars 1934.

*Arvid Lindman.*

---